

Bilag IV

Statsrevisoratet
Sekretæren

København, den 30. november 1984

Notat til for statsrevisorerne om sekretariatets arbejde med hjemmelsproblemerne i efteråret 1980 i forbindelse med statsrevisorernes behandling af beretning nr. 18/1979

I statsrevisorernes møde den 22. november 1984 pålagde statsrevisorerne mig i overensstemmelse med mit udtrykte ønske herom at udarbejde notat om den sagsbehandling, jeg i efteråret 1980 foretog af beretning nr. 18/1979 om forrentning og udbetaling af forskud til arbejdsløshedskasserne for så vidt angår hjemmelsproblemerne.

Som bekendt er statsrevisorerne i henhold til lov berettiget til at lægge rigsrevisionens virksomhed til grund for deres arbejde. Iflg. statsrevisoratets faste arbejdspraksis foretages imidlertid en efterfølgende afprøvning og vurdering af beretningernes indhold i det omfang, dette er praktisk muligt. Dette arbejde resulterer ofte – især når det angår faktiske omstændigheder – i supplerende spørgsmål til rigsrevisor, og for så vidt angår det juridisk betonedede indhold af beretningerne foretager sekretariatet en selvstændig efterprøvning. Dette gælder i hvert fald altid, når det drejer sig om sager af blot nogenlunde alvorlig karakter.

Når talen er om hjemmelsproblemerne i forbindelse med beretningen om forskudsbetalingerne til arbejdsløshedskasserne, skal jeg oplyse, at disse aldrig har været behandlet i noget statsrevisormøde før fremkomsten af landsdommerens redegørelse. Jeg skal videre bemærke, at såfremt der måtte være grund til diskussion af disse hjemmelsproblemer, ville det være min tjenestepligt at sørge for, at de blev fremdraget og mødebehandlet. Der er derfor grund til at understrege, at såfremt sagsbehandlingen i statsrevisoratet måtte give anledning til kritik, bør denne reelt rettes mod min embedsførelse og ikke mod de daværende statsrevisorer.

Jeg foretog i efteråret 1980 en temmelig grundig sagsbehandling af hjemmelsproblemerne, men jeg har ikke – i overensstemmel-

se med sekretariatets praksis når en behandling ender uden at resultere i egentlig indstilling – nedfældet sagsbehandlingen i skriftlig form. Jeg må derfor i det følgende hovedsagelig støtte mig på min hukommelse. Jeg kan dog objektivt gennem fund af indstregninger i folketingsårbogen 1966–67 konstatere, at jeg som grundlag for behandlingen har haft rekvireret Folketingstidende og undersøgt bemærkningerne m.v. til det vigtigste lovforslag. Jeg har da også kunnet genkende indholdet af disse bemærkninger, da jeg til brug for udarbejdelsen af dette notat på ny har gennemlæst dem. Jeg finder det videre rigtigt at oplyse, at jeg vedrørende det materiale, jeg har benyttet i sagen, har en uklar erindring om, at jeg har haft arbejdsgrupperapporten vedrørende 1976-ordningen til gennemsyn fra afdelingschef Brixtofte. Jeg kan ikke huske, hvad jeg har benyttet den til, men jeg må konstatere, at den nu foreliggende redegørelse for behandlingen af hjemmelsproblemerne i denne rapport ikke fremkalder noget genkendelsesbillede hos mig. Jeg går derfor ud fra, at når jeg har lånt rapporten, har det været for at undersøge baggrunden for nogle administrative forhold, og at jeg ikke har gennemlæst rapporten i dens fulde udstrækning.

Min fremstilling af sagsbehandlingen er altså i alt væsentligt baseret på hukommelsen. Jeg er fuldt opmærksom på den risiko for efterrationaliseringer, som dette medfører, og jeg har derfor valgt den fremgangsmåde, at jeg bevidst har opdelt det følgende indhold af notatet i referende afsnit, der tilstræber ikke at tage hensyn til den foreliggende situation, og kommenterende afsnit, der sætter min sagsbehandling i forhold til den nu foreliggende dommerredgørelse.